

Sygn. akt III UK 65/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Iwulski

w sprawie z odwołania E. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

o ustalenie prawa do renty,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 listopada 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej odwołującej się od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 30 października 2013 r., sygn. akt III AUa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2. przyznaje adwokatowi J.R. od Skarbu Państwa (Sąd Apelacyjny w (...)) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł powiększoną o obowiązującą stawkę podatku od towarów i usług.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 października 2013 r., III AUa (...), Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację ubezpieczonej E. B. od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Z. z dnia 18 czerwca 2013 r., IV U (...), w którym oddalono odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. w sprawie o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego ubezpieczona wniosła skargę kasacyjną, w której zarzuciła naruszenie: 1) art. 382 w związku z art. 278 w związku z art. 391 §

1 i art. 232 k.p.c., 2) art. 5 w związku z art. 232 i art. 212 § 1 i 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania zostało oparte na stwierdzeniu, że "zaskarżone orzeczenie (...) narusza w sposób rażący przepisy prawa procesowego prowadząc do wydania wyroku w oparciu o niepełny materiał dowodowy przez co pozbawia wnioskodawczynię prawa do renty" i z tej przyczyny "niniejsza skarga jest konieczna i w oczywisty sposób uzasadniona" a jej przyjęcie do rozpoznania "jest zasadne dla kształtowania niejednolitej praktyki sądów w zakresie rozpoznawania zarzutów kasacyjnych dotyczących rażącego naruszania przepisów postępowania, odpowiednio do treści przedmiotowej skargi". Ubezpieczona wniosła o uchylenie w całości wyroku Sądu Apelacyjnego i przekazanie temu Sądowi sprawy do ponownego rozpoznania, a ponadto o "zasądzenie" nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ubezpieczona uważa, że jej skarga powinna zostać rozpoznana ze względu na oczywistą zasadność, jednak tego poglądu nie można podzielić, wobec czego wskazana okoliczność nie może być przesłanką warunkującą potrzebę rozpoznania tego środka zaskarżenia. W orzecznictwie wielokrotnie stwierdzano, w jaki sposób należy wykazywać "oczywistą zasadność" skargi kasacyjnej. Sąd Najwyższy podkreślał, że powoływanie się na tę okoliczność wymaga od skarżącego wykazania kwalifikowanego naruszenia prawa, a więc zastosowania przepisu błędnie interpretowanego, co spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia, dotkniętego brakami widocznymi bez potrzeby dokonywania głębszej analizy prawnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2001 r., I PKN 157/01, OSNP 2003 nr 18, poz. 437; z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 nr 13, poz. 230; z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02,

OSNC 2004 nr 3, poz. 49 oraz z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, LEX nr 453107). Tymczasem skarżąca w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nawet nie wskazała, które (konkretnie) przepisy prawa procesowego zostały - w jej ocenie - naruszone "w sposób rażący" przez Sąd Apelacyjny. Wywody ubezpieczonej w tym zakresie ograniczają się do ogólnikowych sformułowań, które w żaden sposób nie uprawniają do stwierdzenia, aby w sprawie istotnie doszło do kardynalnych, widocznych "gołym okiem", uchybień w zakresie stosowania regulacji prawa procesowego. Z tej przyczyny nie można zgodzić się ze skarżącą, że przyjęcie skargi do rozpoznania będzie "zasadne dla kształtowania niejednolitej praktyki sądów w zakresie rozpoznawania zarzutów kasacyjnych dotyczących rażącego naruszania przepisów postępowania".

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzekł o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu na mocy § 2 ust. 3 i § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461).